

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Samosoudkyně Okresního soudu v Kladně Mgr. Ladislava Lužanová rozhodla v hlavním líčení konaném dne 18. ledna 2016

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného],

[datum narození] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obviněného], okres [okres],

je vinen, že

dne 21. 11. 2015 v době od 08:45 do 15:10 hodin, v obci Otovice, okres Kladno, neoprávněně vnikl na pozemek rodinného domu [adresa], a to tím způsobem, že překonal oplocení, následně za užití násilí, odtržením kovové petlice u kůlny na pozemku, do této vnikl, a odcizil z ní prodlužovací kabel k míchačce, délky 10 m, s označením H07RN-F52,5 v hodnotě 512 Kč, 3 klubka elektroinstalačních kabelů, délky 15 m, s označením CyKy-J 3x4 v hodnotě 521 Kč, hliníkovou desku s nápisem M240 0027, o hmotnosti 3 kg v hodnotě 54 Kč, železný šrot o hmotnosti 25 kg včetně plastové přepravy vše v hodnotě 88 Kč, 1 proutěný koš v hodnotě 50 Kč a plátěnou nákupní tašku na kolečkách v hodnotě 100 Kč, vše v celkové hodnotě 1.325 Kč a poškozením petlice způsobil další škodu ve výši 100 Kč, odcizené předměty si uložil do svého osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Felicia Combi, tmavě červené barvy, [registrační značka], kterým do obce přijel s cílem věci prodat a finanční prostředky použít pro svoji potřebu, s odcizenými věcmi ve vozidle však byl přistižen majitelkou nemovitosti a odcizených věcí, [jméno] [příjmení], přivolané policejní hlídce odcizené věci vydal,

tedy je dnak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

je dnak prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním,

T í m spáchal

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku v souběhu s přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a

odsuzuje se

podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Odůvodnění:

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný se k předmětnému činu v přípravném řízení doznal s tím, že byl ve špatné sociální situaci a uvedené věci chtěl prodat. Svého jednání litoval. K hlavnímu líčení se bez omluvy nedostavil, ač byl k němu řádně a včas předvolán, proto soud hlavní líčení konal podle § 202 odst. 2 trestního řádu v jeho nepřítomnosti.

Krom svého doznání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědkyně a poškozené [jméno] [příjmení], která uvedla, že předmětný den nebyla doma ona ani nikdo jiný, a když se zhruba kolem půl čtvrté vracela, viděla obžalovaného vynášet z vrat u domu její věci a nakládat je do auta. Ptala se, co to dělá, na což jí odpověděl, že jej tam pustil a věci mu dal nějaký muž. V domě ale žádný muž nebydlí. Zavolala policii a ta si obžalovaného odvedla. Všechny věci vrátil zpět, nic jí nechybí. Obžalovaný vytrhl petlici u kůlny, v níž byla část věcí uložena, nákupní tašku na kolečkách a proutěný košík měla v neuzamčené prádelně.

Ve shodě s oběma těmito výpověďmi jsou pak další ve věci provedené důkazy. Z protokolů o ohledání místa činu, tj. jak domu a pozemku poškozené, tak i vozidla obžalovaného, fotodokumentace na místě činu pořízené, jakož i plánu, bylo zjištěno, že policie našla ještě nějaké věci poškozené v zavazadlovém prostoru vozidla obžalovaného značky Škoda Felicie [registrační značka], konkrétně šlo o 3 kluba svázaných kabelů, 10 m dlouhý kabel, látkovou tašku s kolečky, proutěný košík, hliníkovou tabuli s nápisem M240 0027, dřevěnou krabičku se šroubky, nůž s dřevěnou rukojetí, železný šrot a různé kovové součástky v plastové přepravce. Tyto věci byly vydány obžalovaným a předány poškozené, jak vyplývá z protokolů o vydání věci a o vrácení věci. Při ohledání pozemku poškozené bylo zjištěno, že dvoukřídla vrata na pozemek jsou otevřena směrem do ulice, zámek v levé části vrat je uzamčený, nenese známky poškození. Vrata byla otevřena tak, že kovová tyč ve spodní části, zapadající do kovaného otvoru v zemi, která slouží k zajištění vrat proti pohybu, byla v horní poloze. Prádelna je volně přístupná. Samotný obytný dům je uzamčený, dveře a okna neporušená, dveře u půdy mají vytrženou petlici. Na místě byla zajištěna daktyloskopická stopa, a sice otisk prstu na papírové krabici na půdě domu. Také kůlna v zadním prostoru mezi domem a skálou má vytrženou petlici.

Hodnota věcí byla zjištěna z odborných vyjádření, a sice v celkové výši 1325 Kč.

Když soud hodnotil tyto důkazy, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu o vině obžalovaného. Tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu a navzájem se doplňují a bylo jimi bezpečně, spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se skutek stal, že tedy obžalovaný [celé jméno obviněného] prošel živým plotem na pozemek u rodinného domu poškozené [příjmení], kde jednak z volně přístupné prádelny, jednak z kůlny, z jejíž dveří odtrhl kovovou petlici vzal věci vyjmenované ve výroku tohoto rozsudku, otevřel uzamčená vrata vedoucí na ulici a věci uložil do svého osobního motorového vozidla. Tato skutečnost je prokázána nejen výpovědí samotného

obžalovaného, ale i slyšené svědkyně a poškozené [jméno] [příjmení], jakož protokoly o ohledání místa činu, o vydání věci a o vrácení věci. Také o totožnosti obžalovaného jako pachatele tohoto skutku není žádných pochybností, když sám obžalovaný doznává ve shodě s výpovědí svědkyně a poškozené, že to byl on, kdo na pozemek vznikl a věci vzal, ale vyplývá to zejména ze skutečnosti, že obžalovaný byl přímo při činu přistižen poškozenou a následně zadržen přivolanou hlídkou Policie ČR. Bylo tak prokázáno, že si obžalovaný присвоil věci poškozené [příjmení], tedy věci cizí, věci, k nimž nebyl nadán vlastnickým ani jiným obdobným právem, kterých se zmocnil, odňal je z dispozice poškozené [příjmení] a nakládal s nimi jako s vlastními, když je vynesl z prádelny a z kůlny poškozené a odnášel mimo její pozemek do svého vozidla, kam je naložil do zavazadlového prostoru. Tímto okamžikem již byl dokonán trestný čin. Skutečnost, že tyto věci následně vrátil, je pro výrok o vině irrelevantní. Způsob, jakým se věci zmocnil, tj. po vytržení petlice u kůlny, je třeba považovat za vloupání ve smyslu ustanovení § 121 trestního zákoníku, neboť vnikl do uzavřeného prostoru překonáním jistící překážky s použitím síly. Naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a soud jej tímto přečinem uznal vinným. Obžalovaný neoprávněně, bez souhlasu a bez vědomí oprávněného uživatele, tj. poškozené [příjmení], vnikl na pozemek jejího rodinného domu, který byl oplocen, na půdu rodinného domu a následně do kůlny bezprostředně související s rodinným domem. Při tom překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, a sice petlici půdy a kůlny. Tímto svým jednáním naplnil skutkové podstaty dvou trestných činů, a to porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť neoprávněně vnikl do obydlí poškozené, přičemž obydlím ve smyslu ustanovení § 133 trestního zákoníku se myslí nejenom samotný dům, byt či prostor sloužící k bydlení, ale i jeho příslušenství, což je v tomto případě oplocený pozemek u rodinného domu i kůlna bezprostředně související s domem. Tímto svým jednáním pak naplnil znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto přečinem.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činem obžalovaného dotčeny, tj. jednak zájmu společnosti na ochraně vlastnictví, jednak zájmu na ochraně domovní svobody zaručené článkem 12 Listiny základních práv a svobod, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Polehčující okolností pro obžalovaného je v první řadě skutečnost, že k zamýšlenému následku nakonec nedošlo, když všechny odcizené věci byly poškozené vráceny, tudíž jí jejich odcizením nevznikla škoda, a že na jejím majetku vznikla poškozením petlice škoda jen zanedbatelná, jakož i skutečnost, že se obžalovaný k činu doznal. Tyto okolnosti však nelze nikterak přeceňovat, když k vrácení nedošlo přičiněním obžalovaného, ale díky tomu, že byl bezprostředně po krádeži přichycen na místě činu i s odcizenými věcmi, a za takové situace, kdy případ byl zcela jasný, bylo jakékoli zapírání marné a obžalovanému tak nezbylo nic jiného než doznání. K tíži obžalovaného musí pak jít skutečnost, že obžalovaný se činu dopustil ze ziskuchtivosti, když odcizené věci chtěl zpeněžit, s rozmyslem a po předchozím uvážení, o čemž svědčí skutečnost, že si pro odvoz odcizených věcí připravil vozidlo před vrata pozemku poškozené, a v neposlední řadě i skutečnost, že nestojí před soudem poprvé, ale naopak, že se činu dopustil v době podmíněného odsouzení, kdy měl naopak svým zcela řádným životem a respektováním právní řádu prokázat, že dosáhl nápravy. V jeho neprospěch pak také soud přihlédl k tomu, že svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat dvou úmyslných trestných činů.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je otcem jedné nezletilé dcery. Je vyučen v oboru zedník, v současné době však nikde nepracuje, je nemajetný. Obžalovaný má tři záznamy pro přestupky, ve dvou případech, kdy bylo vedeno řízení pro přestupky proti občanskému soužití podle § 49/1c zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nebylo zahájeno přestupkové řízení, v jednom případě mu a přestupek proti občanskému soužití podle § 49/1c zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, uložena pokuta ve výši 500 Kč. Soudně trestán byl dvakrát, vždy pro majetkovou trestnou činnost, k prvnímu odsouzení však nelze přihlížet, neboť pro ně platí fikce zahlazení, když se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 11. 2011, č. j. 5 T 145/2011-233, který nabyl právní moci 31. 3. 2012, byl odsouzen pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání v trvání 5 let.

Když soud zvážil všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, když přihlédl k tomu, že obžalovaný je osobou se sklony k páčání majetkové trestné činnosti, že je recidivistou, dokonce recidivistou speciálním, který se navíc dopustil nyní souzené trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, dospěl k závěru, že jej předchozí tresty nenapravily, a že uložení alternativního trestu z tohoto důvodu nepřicházel v úvahu. Ani svým přístupem k trestnímu stíhání nepřesvědčil soud o snaze napravit se, ale o tom, že čeká, jak řízení dopadne, což nevypovídá nic pozitivního o jeho smyslu k odpovědnosti, který by mohl být garantem jeho chování v budoucnosti. S ohledem na tyto skutečnosti mu soud uložil již trest represivní. Ukládal jej jako úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je ukládán za souběh dvou přečinů, a vyměřil jej ještě v dolní polovině trestní sazby přísnějšího z nich, kterým je v tomto případě § 178 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Trest byl obžalovanému vyměřen v trvání 1 roku, což je tedy ještě v dolní polovině tohoto zákonného rozpětí, když takto vyměřený trest podle závěrů soudu je pro nápravu obžalovaného nutný a současně postačující.

Pro výkon uloženého trestu pak soud obžalovaného zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice s dozorem, když obžalovaný dosud nebyl výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin a ani výměra trestu neodůvodňuje zařazení do jiného typu věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 18. ledna 2016

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně